

The illustration shows a vibrant garden scene. On the left, a large tree with yellow leaves stands next to a small doghouse with a red roof. A black and white dog is sitting near the doghouse. In the foreground, there are various colorful flowers, including pink, blue, and yellow ones. A mole is visible in the ground, and a white cat with grey spots is running towards the right. The title 'De vreemde machine' is written in green text at the top.

De vreemde machine

Het is ochtend in de Tovertuin. De zon is al op, maar iedereen slaapt nog. Iedereen, behalve de Wijze Varen. Hij werkt al een maand aan een vreemde machine. De machine ziet eruit als een grote, glimmende kast, vol knipperende, gekleurde lampjes. In het midden zit een grijze deur met twee ronde spiegelramen erin. Je kunt niet naar binnen kijken, maar wel horen dat de Wijze Varen er druk aan het werk is. Het geluid van zijn hamer galmt door de Tovertuin. Kloink! Boink! Tak! Doink!

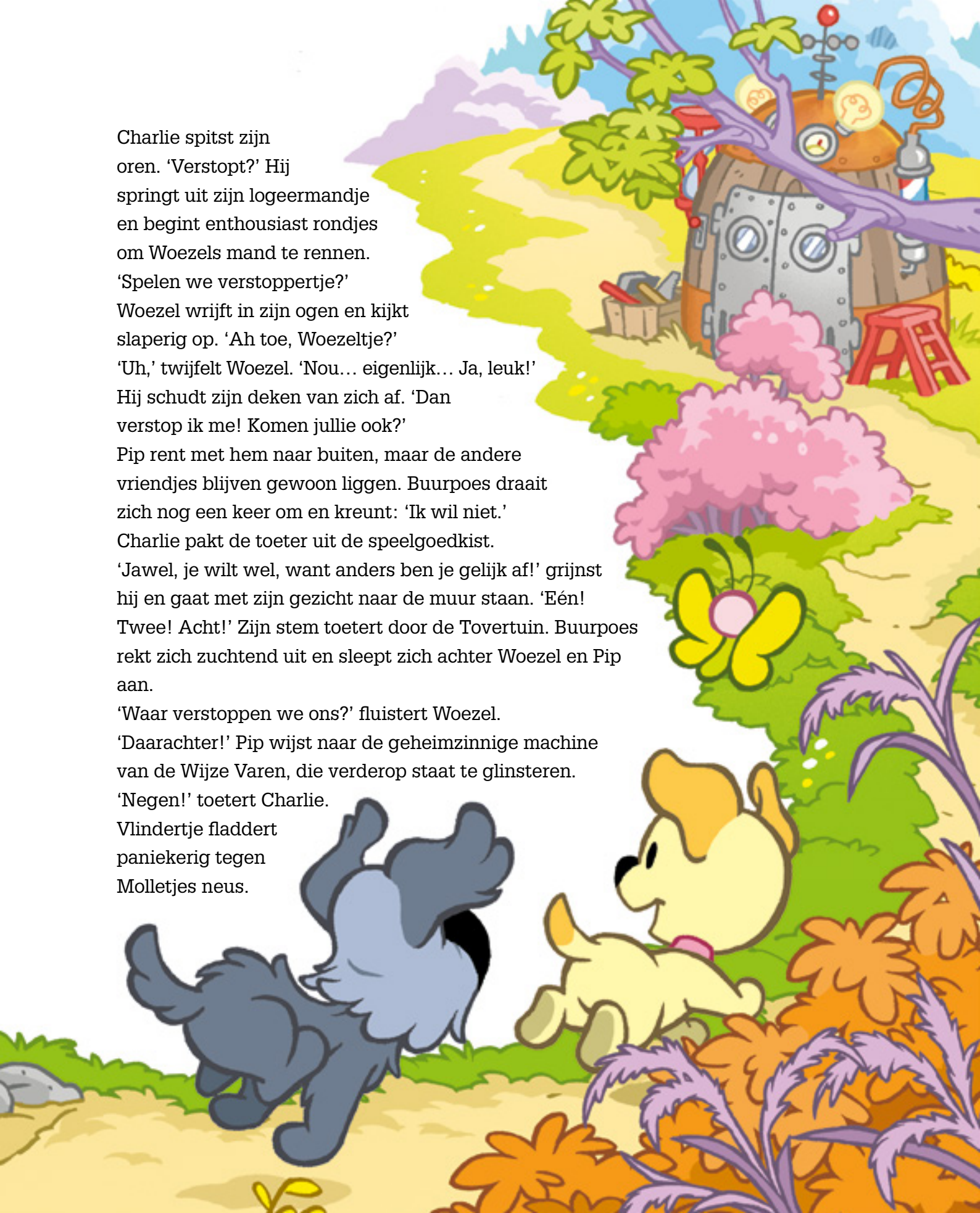
In het hondenok van Woezel en Pip hoor je het gehamer ook. Charlie, Buurpoes, Molletje en Vlindertje zijn blijven slapen, maar veel slaap hebben ze niet gehad.

‘Nee hè,’ gromt Woezel. ‘Niet weer!’ Hij trekt de deken over zijn hoofd. ‘Ik was net weer in slaap gevallen. Waarom maakt de Wijze Varen toch zo’n herrie?’

‘Dat hebben we toch al gevraagd,’ zucht Pip. Ze doet de stem van de Wijze Varen na: ‘Nee jongens, jullie mogen niet naar binnen. Mijn machine is niet voor kinderen.’

‘Maar wat verstoep hij er dan?’
zegt Woezel chagrijnig.

Charlie spitst zijn oren. 'Verstopt?' Hij springt uit zijn logeermantje en begint enthousiast rondjes om Woezels mand te rennen. 'Spelen we verstoppertje?' Woezel wrijft in zijn ogen en kijkt slaperig op. 'Ah toe, Woezeltje?' 'Uh,' twijfelt Woezel. 'Nou... eigenlijk... Ja, leuk!' Hij schudt zijn deken van zich af. 'Dan verstop ik me! Komen jullie ook?' Pip rent met hem naar buiten, maar de andere vriendjes blijven gewoon liggen. Buurpoes draait zich nog een keer om en kreunt: 'Ik wil niet.' Charlie pakt de toeter uit de speelgoedkist. 'Jawel, je wilt wel, want anders ben je gelijk af!' grijnst hij en gaat met zijn gezicht naar de muur staan. 'Eén! Twee! Acht!' Zijn stem toetert door de Tovertuin. Buurpoes rekt zich zuchtend uit en sleept zich achter Woezel en Pip aan. 'Waar verstoppen we ons?' fluistert Woezel. 'Daarachter!' Pip wijst naar de geheimzinnige machine van de Wijze Varen, die verderop staat te glinsteren. 'Negen!' toetert Charlie. Vlindertje fladdert paniekerig tegen Molletjes neus.

Hij heeft nog maar één tel om zich te verstoppen, dus hij schiet overeind en graaft zo snel als hij kan naar de vriendjes. Die zitten achter de machine, bij de grote deur. De grote deur die verbergt wat de Wijze Varen precies maakt.

‘Wie niet weg is, is gezien!’ brult Charlie. ‘Ik kom!’

Opeens begint de machine te kraken, steeds harder en harder. De vriendjes drukken hun poten tegen hun oren en kijken er met grote ogen naar. Er spatten vonken uit het dak, de ramen trillen, de muren schudden, de lampjes knipperen wild en uit de kier onder de deur komen zwarte wolken rook. Dan zwaait de deur open. De vriendjes houden hun adem in. Midden in de donkere wolken verschijnt een stekelige schaduw.

‘Help!’ gilt Woezel. ‘Rook! Vuur! Een draak!’ Hij wijst naar het hok. ‘Ik moet mijn ridderhelm!’

‘En ik mijn zwaard!’ roept Pip.

‘Ik pak ook mijn drakenvangerscape!’ roept Buurpoes.

10 De vriendjes sprinten terug naar het hok waar Charlie nog denkt dat ze verstoppertje spelen.

‘Buut Woezel! Buut Pip! Buut Molletje. Buutpoes,’ roept hij vrolijk terwijl ze hem voorbijrennen, het hok in. Hij klapt dubbel van het lachen. ‘Buutpoes! Haha! Hoorde je die, Buurpoes?’

‘Niet nu Charlie,’ roept Pip, ‘Kom mee! We verstoppen ons achter die struik!’ De vriendjes rennen het hok weer uit. Buurpoes’ mantel fladdert om haar heen, Woezels helm hangt half voor zijn ogen en Pip houdt haar zwaard stevig vast. ‘O!’ zegt Charlie. ‘Telt iemand anders? Wacht op mij!’ En hij sprint achter zijn vriendjes aan.

De stekelige schaduw strompelt uit de machine en trekt de deur achter zich dicht.

‘Uche... ik denk, uche, uche,’ proest hij. Er komt rook uit zijn mond, net als bij een draak. ‘Uche, ik denk dat hij eindelijk af is.’ In zijn ooghoek ziet de schaduw ineens de vriendjes. ‘Jongens?’ vraagt hij verbaasd. ‘Wat doen jullie daar?’

‘Heeeeelp! De draak heeft ons gezien!’ gilt Woezel.

‘En hij kan praten,’ gilt Pip.

Molletje pakt snel een modderkluit en gooit hem hard naar de schaduw. Flats!

‘Pak aan, enge draak!’

‘Draak? Wat? Waar?’ De schaduw schuifelt snel naar voren en de vriendjes grijpen

elkaar vast. 'Wacht eens... bedoelen jullie mij soms?' De schaduw strekt zijn tentakels uit naar de vriendjes. 'Niet bang zijn, jongens, ik ben het!'
Pip laat langzaam haar zwaard zakken en Woezel schuift zijn helm omhoog. 'Hè?' zegt Buurpoes. 'Dat lijkt wel de stem van...'
'Wijze Varen!' juicht Charlie en hij rent kwispelend op de Wijze Varen af. 'Goedemorgen! Verstopte u zich ook?'

‘Goedemorgen, Charlie, goedemorgen iedereen,’ glimlacht de Wijze Varen. Hij kijkt iedereen vrolijk aan. ‘Nee, ik was me niet aan het verstoppen. Integendeel, lieve vrienden. Vandaag is een grootse dag, die de tand des tijds zeker zal doorstaan. Dus dit is écht een heel goede morgen!’

‘Ja, want u bent gelukkig helemaal geen draak!’ roept Woezel opgelucht.

De Wijze Varen schudt lachend zijn bladeren. ‘Een draak? Hier in de Tovertuin? Ach, welnee! Misschien vroeger, heel lang geleden, maar echte draken bestaan allang niet meer.’

‘Niet?’ zegt Woezel verbaasd. ‘Dan heb ik deze niet nodig.’ Hij trekt de helm van zijn hoofd en slingert hem de struiken in. Ook Pip en Buurpoes gooien hun ridderspullen af.

Trots kijkt de Wijze Varen naar zijn glimmende machine.

‘Dit is hoe gek het ook klinkt... veel indrukwekkender dan een draak. Kijk zelf maar. Dit hier is mijn allernieuwste, fantastische uitvinding en hij is eindelijk af.’

12 De vriendjes drommen om hem heen en proberen voor de honderdste keer door de spiegelraampjes naar binnen te kijken.

‘Wat is het? Wat is het?’ vraagt Charlie ongeduldig.

De Wijze Varen glimlacht. ‘Dit is de eerste, de enige, echte...’ Hij spreidt zijn bladeren. ‘Tijdmachine.’

De vriendjes kijken met open mond toe.

‘Een t-t-tijdmachine?’ stamelt Molletje. ‘Waar is dat voor?’

‘Uh...’ Pip denkt heel diep na. ‘Misschien maak je daar tijd mee?’

Buurpoes spitst haar oren. ‘Tijd maken? Om te slapen?’

‘Nee,’ kwispelt Charlie wild, ‘om te spelen natuurlijk!’

‘En nog vaker logeren!’ juicht Woezel.

‘En dan maken we het altijd zomer,’ zegt Pip, ‘want dan mogen we buiten slapen.’

‘Ahum,’ kucht de Wijze Varen. De vriendjes vallen stil. ‘Deze machine kan wel wat meer dan alleen logeertijd maken. Hiermee kun je namelijk iets wat met geen andere machine mogelijk is.’ Hij buigt zich naar de vriendjes toe en fluistert geheimzinnig: ‘Met dit fantastische apparaat kun je namelijk door de tijd... reizen.’

‘Ja! Reizen.’ Molletje springt uit zijn molshoop. ‘Daar ben ik heel goed in, want ik

ben heel vaak op reis.'

'Maar reizen door de tijd?' Pip kijkt de Wijze Varen vragend aan. 'Ik begrijp er niks van.'

De Wijze Varen zet zijn bril recht. 'Misschien snappen jullie het beter als ik het laat zien.' Hij doet de deur van de machine open. 'Kom maar kijken.'

Gevaarlijke toekan

‘Oooo!’ roept Woezel vol bewondering. De binnenkant van de machine zit vol schermen met plaatjes van vreemde, driehoekige bouwsels, grote dinosaurussen en ruimtewezens met tafeltennisballetjes op hun hoofd. In het midden staat een hoge stoel met daarvoor een glimmende hendel met verschillende vakjes. En overal op de muren draaien zandlopers in het rond en knipperen honderden lampjes en knopjes.

‘Knopjes,’ zegt Charlie ademloos. ‘Zoveel knopjes!’

‘Waar zijn die allemaal voor?’ vraagt Molletje.

De Wijze Varen schraapt zijn keel. ‘Ik zal het jullie proberen uit te leggen. Dit zijn buitengewoon belangrijke knoppen. Als ik ze straks indruk, neemt de tijdmachine me mee op reis. Maar niet op een reis naar een andere plek. Dit wordt een reis naar een andere tijd. Bijvoorbeeld...’ Hij kijkt de vriendjes een voor een aan en glimlacht geheimzinnig: ‘De toekomst.’

‘De toe, de toe... toe... toekan?’ stamelt Charlie.

De Wijze Varen slaat een blad om Charlie heen. ‘Nee, de toekomst, kleine jongen. De toekomst is alles wat nog niet is gebeurd. Dat is morgen, of overmorgen, of een heleboel overmorgens bij elkaar. Over heel veel jaren. Als je oud bent en een witte baard hebt. Daar hoeft ik dan niet op te wachten. Dat kan ik nu al gaan zien!’

Charlie krabbelt verbaasd aan zijn kin.

Molletje haalt zijn schouder op. ‘Waarom wil je Charlie zo graag met een baard zien dan?’

‘Ja,’ grijnst Buurpoes. ‘Hij heeft nu toch al genoeg witte haren?’

‘Ik wil Charlie wel met een baard zien hoor!’ roept Woezel enthousiast. ‘Dan ben je opa Charlie!’

‘Jaaaa! Opa Charlie! Kom op dan!’ En Charlie strekt zijn poot uit naar de onderste knop. De Wijze Varen duwt hem snel weg. ‘Daar komt niets van in! Dat is veel te gevaarlijk voor kinderen.’

Woezel en Charlie kijken elkaar verbaasd aan. ‘Gevaarlijk?’

‘Zijn er dan tijgers?’ vraagt Buurpoes. Ze krast met haar nagels over de vloer.

‘En wilde wolven?’ vraagt Woezel. ‘Awoe!’ Pip en Charlie doen met hem mee.